

Petit supremū s^r Inquisitoris Consilii an in Asserhortio Petri aliqua invenitur, ne punitio
ponni alyua cuncta sita?

40

40

Supremum ecclesia caput a xpo domino, constitutus est Petrus cui Romam
Pontificem indignitate succidere deside est, et supremi pontificatus dignitas sicut
in prima sui institutione, saltim postea diuino iure annexa, et Romano episcopatu
datur, quod tamen deside volumus esse sed sollempnabilius sicut etiam deside
non est hunc numero dominum esse summum Pontificem. propterea crimen Iheron
occultum, sed inuenius scire extensis non cadit a sua dignitate pontificis maximi
nec propter Ihesum manifestam est episcopi depositus sed deponi a generali concilio pot
non sic asilo cardinalium catet, propter alia vero crimina deponi non potest.
Ecclesie summi pontificis ad cardinales pertinet sed eum modum eligendi mutare
potest pontifex, non tamen ipse sibi successorem eligere, et sicut Ut habebat Doctor posuit
in Generum laici tamen De summi pontifice errare non potest in doctrina fidei, nec in
decetis morum aliquid eradens contra divinum Ius aut naturalem rationem.
Nec sanctos canovans aut approbans religiones. Concilij Generalis congregatio ad
summum personam pontificem qui est supra illam, cuius institutionem certum, si se
quatur concilium errare non potest immo nec maior euasus etiam ante confirmationem
ante Generum laici tamen non potest o bligacionem respondere credendi ea quae defi
nit. Verbum dei non contumex Veras, et peccantes traditores ab apostolis
destituti ecclesie innotuit, sed peccatores etiam scripturam habentes, qui ut Gallo longo
non sunt intrusorum etiam malitia separantur, alijs tamen de causis in locis no
nullis integrum Ecclesiam desiderant, trahi Latro iniquitatum. 72. item, et regula si
habita modo vero non proponitur ut talis ab ecclesia, etiam post sexti quarti corre
tionem Vulgari interpres spiritum proficum non habuit nisi omnem sensum
originalis acceptus est, aut latine reddidit eius tamen Versio legitima non folia
in fide et misericordiis sed malis omnibus retinenda est.

(3) ~ Non est deside hunc numero papam (exempli gratia)
clementem octavum esse Papam,
qui propter pecuniarum laicorum maiestate inditio ecclesia deponi potest et qui ex rebus
fidei negat ad mores peccantibus negat in approbatione religionis. Et Papa etiam
potest nec in canonizatione sanctorum, et ad ipsum auctoritate totius ecclesie caput
et generalia concilia congregari, et nullus presul sine paucis, sive per legem
in quibus solum episcopi habent ordinariam iurisdictionem, differendi res fidei
religiois vero cardinales, et ordinarios generales ex premitrio, quorum omnium
majores adhuc ante confirmationem summi pontificis est infallibilis Veritas.

Circa Pecunias ista duæ sunt dumtaxat propositiones in qua censura appareat aliqua ratio
dubitandi. Prima est non est de fide hunc numero dominum esse summum Pontificem vel non
est de fide hunc numero Papam exempli gratia clementem. Q. esse verum Papam.

Secunda est concilium generale errare non potest immo nec maior eis pars etiam
ante confirmationem vel quod; id est Salentini legitimum suffragium in concilio generali maior
pars ante confirmationem summi Pontificis est in fallibiliis veritatis. — Nec predictarum con-
clusio[n]i auctores re aut sensu differunt. Hoc non enim omnino utitur verbo. —
Est igitur agendum prius de prima propositio[n]e et deinde de secunda. —

Non est de fide Clemente d[omi]n[u]m esse Papam.

Circa huius propositionis censuram ut certa ab inverbis secernamus est pro oculis habendum
quod aliud est querere de veritate aut falsitate huius propositionis de fide est sive numero
Sominem sicut Clementem d[omi]n[u]m esse Papam aliud vero dato quod sit vera an ei contradictione
grauem aliquam mercatur censuram. Prima enim quod coram disputatus a Theologis in materia
de potestate papae secunda vero anemine factum est discussa quod ego sciam, licet plures
in hac materia euoluerim adiaces sed qui primam questionem ex professo disputant ouiter
aliqua dicunt de secunda et quod in ipsam tota presens versatur difficultas contrario procedere
oportet. Sane sicut 2^{am} q[uaestio]nem ex professo desciendit illis de prima ouiter potestatis
que necessaria iudicauerim ut veritas clari[m] clavescat.

Querimus. q[ui] an ita certa et irrefragabile sit esse de fide Clemente d[omi]n[u]m esse papam quod propositione.
Sane non est de fide Clementem d[omi]n[u]m esse Papam graue aliquam mercatur censuram? et mul-
tiplex occurrit ratio dubitandi.

Prima est hoc propositione est non de fide Clemente d[omi]n[u]m esse Papam est Propositio[n]e ergo contradic-
toria illius est heres at quod adeo hoc debet esse censura sententiæ assertiū non esse de fide Clementem d[omi]n[u]m esse Papam.

2^a quia inter gradus propositionis erronee primus est quod dexter est ille qui directe contrariatur
aliui propositio[n]i Theologice que per evidentem consequentiam inferitur ex una de fide et
altera evidenti sed illa propositio sic p[ro]p[ter]t[er] reuertitur ab Ecclesia non est Papa opinio[ne] con-
tradictio[n]e. Sane sic p[ro]p[ter]t[er] reuertitur ab Ecclesia non est Papa opinio[ne] con-
tradicione. Sane sic p[ro]p[ter]t[er] reuertitur ab Ecclesia non est Papa opinio[ne] con-
tradicione. Sane sic p[ro]p[ter]t[er] reuertitur ab Ecclesia non est Papa opinio[ne] con-
tradicione. Sane sic p[ro]p[ter]t[er] reuertitur ab Ecclesia non est Papa opinio[ne] con-

3^a quod illa est propositio scandalosa que occasionem praevet errandi circa res fidei, et si non est infalli-
bile quod est Papa dicit consequenter quod non esse certa et in fallibili id quod diffinit esse verum
quod putat et merito in fallibilitate sane solum impetrare vero pontifici unde si se uel suboriantur du-
bitatio circa veritatem sane quod sic diffinit est unus papa datur manifeste an ea ad dubitandum
de diffinitis ab illo quod est grauissimus error in fide ergo predicta propositio est scandalosa et prius
auriu[m] offensiva.

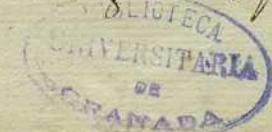
4^a quod illa dicitur a Theologis propositio contumeliosa que intuosa est statu aut ordinu[m] Ecclesi-
astico vel alii graui persone in dignitate ecclesiastica constituta sed illa propositio Clemente d[omi]n[u]m
non est unus papa et indubitate est valde intuosa Romano Pontifici cum indulinu[m] reuocet
supremam eis dignitatem ergo vere est contumeliosa universalis Ecclesie capiti et totius ipsius
catholicæ Ecclesie illius ut uniuersaliter caput et veru[m] Christi Domini vicariu[m] acceptanti et veneranti. —

Si non obstantib[us] ut clarum constet quid de hac re sit sentiendum et tunc equius calomni ratione

ermedio tollatur aliqua oportet irrefragabilia fundamenta presupponere. ~

Primam est q̄ longe aliud est afferere Clemens octauus non est vero Papa et aliud non est de fide
hunc numero Papam. v. grā Clementē d^m esse verum papam iste enim duas propositiones vulpe
intorse dissident quod nec prima Iugice rudimenta discentem latere potest q̄ et ipso utrūq; his
prima propositio est de inesse sciuila vero modalis que inclusas propositiones de inesse resolutus idem
enim est dicere de fide est q̄ hic homo v. grāia Clemens d^m est Papa q̄ gemina afferere propositione
sicut Clemens d^m est Papa. et hoc est de fide quo sit ut maximo se errandi exponat periculo qui
predictas duas propositiones confunderit ministrum Clemens d^m non est vero Papa et ista non est
de fide q̄ Clemens d^m est vero Papa Prima enim Propositio est omnino temeraria ut post
sine ullo prae fundamento asserta, et con fidelium consensui regnans. Est etiam scandala
sosa quipque qui ansam prebet schismatis ad perseverandum in separatione ab Soc capite Romane
et universalis Ecclesie et hereticis etiam ad deridendum fideles venerates tūq; verū Ecclę caput
quod re vera est fide caput immo et catholicis ut non assentiantur diffinitus ab Soc Pontifice
signidem non est verus pontifex et tādem affirmans predictam propositionem est suspectus
de Heresi et tāq; hereticus puniri deboret q̄ negat hunc esse pontificem post universalē
Ecclesie acceptationem nō teher plāne negare potestatem quam habet Ecclesia ad eligendum
verum Pontificem uniuersitatis dñi vicarium ac legitimum Petri successorem. — Ex quo agendo
constat quod longe distet Soc propositio Soc Pontifice non est verus Papa ab illa non est de fide
quod Soc est verus Papa. cū Soc nō negat esse verū Papam sed potius id libenter constendit
contra hereticos et schismatos. opinetur cū multis gravissimis doctrib; quos infra reditum
non esse de fide. sūd in fetti ex una propositione de fide et altera de qua nō apparet ratio du
citatā. videlicet ille qui Ecclesia legitime elegit in caput est vero Papa. sūd Clemens d^m est legitime
electus. q̄ est vero papa. quare dicendum esse reor adeo certi esse ss. Clemētē d^m esse vero
ut etiam quando in Sac sentētia sicut p̄ Soc nō est de fide multo certiorē esse concez. Sar
positione Clemens d^m est vero papa quā illa in Sac hostia que seruatur in sacramento
Cori q̄ moraliter loquendo facilius potuit interueniri effectus in consecratione suig
propter sacerdotis oblinione aut malitia sendefectus intentionis vel similes alias causa
in eo quod Ecclesia universalis acceptet tāq; verū Pontificem cū qui reuera nō est pr
ex defectu Baptismi vel alio electione frustrate. ex quo clarissime constat quā longe
propositio Soc pontifex non est verus Papa ab illa non est de fide quod Soc sit
cūqua stat certius esse hunc esse Papā p̄ corpus Christi esse in hostia q̄
ficio missae vel seruatur in sacramento. —

Secundo forenotari oportet q̄ aliud est propositione esse de fide absolute a
propositiones enim de fide absolute sunt illae que immediate reuelatae si
scripto ut illa que continentur in diuina scriptura vel in traditionib;
diate per Ecclesiam qualia sunt spectacula ad fidei' aut mores uni
sumū aut generalia concilia diffinita, et secundū aliquos illa
omnes doctores sacri et largo modo loquendo possunt etia' dīu

que licet nō ita expreſſi ſint diſſimile ex manuī doctoꝝ ſentēha cenzuratur eſſe de fide, di-
cuntur autē propositioňe de fide opinatiue illomnes de quibꝫ ſub iudice eſt an ſint de fide
vel nō q̄ iuxta theoloꝝ fachones alij aſſerunt eſſe de fide opinatiue alij vero negant
ex quo ſequitur et eſt luce meridiāna clariꝝ q̄ propositio contradictionia illig propositioňe
que eſt de fide absolute debet aliqua graui cenzura paffari erit enim heretica. Et eſt con-
tradictoria illig que reuelata eſt a Deo immediate per ſcriptores sacros vel mediate per Ecclesiam
et erronea ſi eſt contradictionia illig que a sanctis patribꝫ cenzuratur de fide et Temeraria ſi
eſt contradictionia illig quā concors doctoꝝ ſententia defendit eſſe de fide, illa reu pro-
poſitio q̄ue eſt contradictionia illig que eſt de fide opinatiue nulla culpa tibi paffit paffari
cenzura ſiquidē cū libet licet defendere opinionē probabilitem. que oīa ita m̄ihi m̄ihi
ſunt ut nulla indigeant probatione cui paſſim pontifices ſummi et generalia concilia
affirmant multa ſuę de fide quorū contraria ante predicas diſſimiles ut vera de
fendebantur a multis doctissimis et priuissimis viris decatholica Ecclesia benemētois quip
memoria in benedictione eſt. alias non ſolum licet hoc damnare verum etiam ipſos sanctos
patres q̄uid innumeris paſſem confirmare exemplis ſd huius gracia vnu aut alteru ad hincendū
in licet ~. Antiquissimus error fuit q̄ animæ sanctis non statim post mortem in coelum eu-
lauant ſd ſpectauant futuram generalē Regenerationem et licet ſunt multi qui moliantur hunc errore
impingere dno Bernardus ſerm q. de fato chū ſanctoꝝ ſd fuit longe antiquior nā D. Hieronim⁹
super Ezechiele cap. 36. plures antiquoꝝ eodē p̄ catolicoꝝ in edicto refert ſentēham et fuit error Virgi-
nati contra quem ſcribit D. Hieronim⁹ et vere a Patria Iohannis diſcipulo originem duxit quem
ſe auctor eſt Irineus lib. 2. aduersus valentinianos ut in eis prologo notat Erasmo et Torkelianus
et aduersus Marcionem 3. vero Bernardus vii. 3. licet nō omnino cū antiquis illis conſenſit
trif animas in caelo coloſat aſſerit m̄ ſolum fui viſſione humani tuis fr̄tis ſic enim
ut illud Apocal. 6. ſub altare dei audiui voceſ occiſorū vindicans ſanguinem sanctis heoꝝ &c.
vñq altaris nomine humani tatem deſignat cuiq ſola nunc viſſione animæ recreantur ſd
duꝝ reſumptis corporibꝫ exaltantur inquit ſuper altare ut diuinitatem conſipient q̄
fr̄tis ostendit ſe non in forma ſerui ſd in forma Dei oſtendet q̄ ſub inde Patrem
chū Hadens Bernardus. ecce quomodo multi putatiqunt hoc errores conſentientias
i. 513. Auguſtini. 9. confeſſionū D. Ḡregorij. 4. dialegoꝝ cap. 25. D. Hieronimi
vñlita 3. et multoꝝ alioꝝ p̄ teſte D. Roma ſac fuit cōſ ſententia patrum
Benedicty unde am⁹ dict⁹ dudicamus contradictionem ſententiam damnavit in
iugit animas purgatorias. Hic ſuppoſitio audiam⁹ modo D. Roman⁹ q̄ui
edicti ſanctos patres et ante Pontificis diſſimilacionem Nba ſuę diuina
oſtru pulget audihi ſua enim ſolita truciuitate et fecunditate docet
positiones qualificare et eis debita adhibere cenzuram. quenam ergo

Terua

deusa sententia in Sacre assertit q. & hentes cap. 91. predictam patni sententia' con catholicam esse tenetiam quia huic veritati autoritates scripture canonice manifeste attestantur et assumenta sanc
tus patrum ut patet ex illis Pauli. 2 Corin. scimq; quoniam terrena domus nostra fuij Salvatoris dissoluatur &
et ad Bili. 1. cupio dissoluere et esse eum Christum et Cate 23 ait dominus Iacobus Sodie mecum eris in Paradiso
et Act. 5. Beatus Stephanus ait vides oculos apertos et Iesum sanctum ad extremitatem virtutis dei quasi illuc esset sa
nctum resipiensq; et apostoli ut Mat. 12. Legitur agnoscunt cum Christo ad iudicandi. q. ante diem iudicij
in celo existunt. Sec Angelicus doctor refert testimonia quibus omnibus asserit illa veram esse Pauli sen
tentiam et contrariam manifeste esse contra mentem Pauli. sicutur aemente d. Thomas contraria sen
tentia est heretica q; contra sacra scripturam vel saltem erronea q; contra patres vel ad minus scabiosa.
ab ipso
sancti doctor Gregorius errorem graui aliqua censure infuerit sed solum asserit 12. q. q. Art. 5.
in corpore quod apparet esse falsum. et si queras quare sancti doctor sola falsitate nostra calificat sententiam
contra sacra scripturam contra torrentem Patrum? Respondeo q; non ob aliud nisi q; nondum Ecclesia ad ipsa
solam spectat sacram simpliciter interpretari et res fidei diffinire in damnata vel cœcuranda illa senten
tiam impoquerat.

Postrero error antiquissimus donachitarum fuit q; Baptismus ab hereticis collato non erat legitimus contra quos
scribit d. Augustinus quem errorem post Agripinum defendit d. Cypriani qui cu illa ignorancia mortuus

^{tpore} q; est ut testatur idem Augustinus lib. 2. q. Donachetus cap. 5. et postea Cartaginense. II. concilium damnavit
^{scriptum} Cyprianum contentiam tantum heretica et post illud multe sacre synodi et pontificiorum simorum de cœta et miltiorum
erat per ^{scriptum} Cypriani alioquin sanctissimum et doctissimum omnes testatur et nemo aliqua erroris nostra illa
papa in concilio ^{scriptum} augurum infuari de quo inquit d. Augustinus si Cypriani Cartaginisi concilii interfuerit prosua exi
mia humilitate et pauci desiderio in sententiam patrum remiseret quoniam absit ut vobis iniqui fuerit tem
pore cu hereticis estimatis nam sua estate non erat error ab Ecclesia damnato sicut postea fuit per
veritati Cornelium Iunium et Stephanum Romanos Pontifices. Unde Gene inquit sitq; in q. d. s. art. 5. q; in
tum q; in nec aliquid peccati omisit sanctissimum virum cu talam sententiam salvum et est validus standum
fatu ab Augu. f. errorib; reprobo subvenit et sanctorum extet inter opa d. Cypriani. 80. Episcopos eiusdem dogmatis
no.

propter quod asserabant donachetes se magnorum virorum et presertim Cypriani vestigia sequi de quibus bene
dicit vincentius Lirnensis in lib. aduersus heres. quis ille tamens est qui illi sanctissimum
et Episcopum et Martirum Cumbe Beatisissimum Cypriani cum ceteris collegis suis in eternum dulciter
regnaturum cum Christo? aut quis tan sacrilegus qui donachetes et ceterus pestes que illi
autoritate Conatibus rebaptizare se tractant in sempiterna neget arsuros cu Diabolos? Hac tunc vincentius.
quoc; sicutur ratio est differentiae si quidem omnes eadem sententia habent q; si alia nisi quod quid
sententia illa non erat damnata per Ecclesiam tempore Cypriani. — Idem contigit multis sanctis
issimis Gregorius qui existimauerunt spiritu sancti non procedere ab aliis sed a solo filio ante off
Ecclesie symbolis alterius verba illa filio p. Cest deus Athanasius et alij multi contrariam sen
tentiam tanq; fide catholicam credidam affirmabant. perspicuum obsecu riquiri similium propositionum
censores sacri Florentini concilii uti symbolis additaverunt predicta verba filio p. et nolent quanta

cū reverentia et modestia concilij patres loquuntur de contraria contentia quāvis a multis retro
annis Athanasij symboli Ecclesia venerata fuerat in quo habetur sp̄s sancti a patre et filio non
factus nec creatus nec genitus sed procedens. et subdit sancti doctrina Sec est fides catholica quā m̄d̄ḡ
fideliter firmiter crediderit saluus esse non potest.

Eccē quomodo longe calidus est aliquam propositionem esse de fide absolute vel ^{opinative} ~~opinativa~~ existent
modo dūs investiganda ut questionē fiat satis alterum an Sec propositione Clemens 3. est verus pon
tīfex sit de fide et alterum, an sit de fide absolute vel opinative?

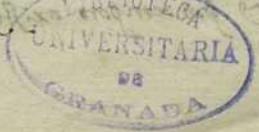
3. ergo est restandum q̄ perspectis cibis que circa hanc veritatem sic homo sibi Clemens 3. est vera Papa
doctores pro utraq; parte cōter dicunt sententia puto illa esse de fide, et hēc sententia gemini m̄lti
fundamento altero desumpta ex ipsius potestatis diffiniendi de fide qua gaudent universi Nostram
Pontificis altero ex eorum et universali acceptatione Ecclesia que columnna est et firmamentum
veritatis. et ut isti duxi fundamentorum claris constet vis multipliciter probatur predicta sententia
ad cuius explicationē suppono propositionē controvēsiā hifariā intelligi posse nam cū queritur an
sit certum sm̄ fidem hunc Pontificem esse verū Papam pot est sermo de illis ante eis diffinitiū
vel postq; aliquā veritatē fidei diffinierit et illa tradiderit toti Ecclesie credendam et doctores qui
defendit hanc veritatē esse de fide cōter loquuntur de pontifice diffiniente aliquā propositionē ~~de~~ Ecclesie
universali propria tāff. de fide. idq; probant tripli efficacissima ratione. 1. nan de fide est q̄ oī
pontifex diffinens re fidei cui universalis Ecclesia assentū prebet est legitimus Papa sed hic pontifex
est suīḡ. ergo est de fide quod est vera papa patet q̄ alioquin Ecclesia universalis punit errare
probens assentū illegitimus Papa quod est impiu . et si dicas Major predicti discursus nō est omni
no vera q̄ eo ipso q̄ aliquis pontifex sit cōi consensu recep̄tis ab universalis Ecclesia habet potestatem
diffiniendi infallibiliter licet alias recip̄sa non sit vera papa ex defectu Baptismi. vel dicitur quia iusta
communi et receptissimā Testimonij et Juris tax sententiam Titulus gloriosus cū cō errore vulgi prebet
iurisdictionem ita tenet cōter quāmīste cū Gaetano. V. Absoluta et constat ex l. Barbari Philippi
ff. de officio predicatoris unde cū in predicto casu concurret Titulus gloriosus electio et cō error
populi putantis et merito illi esse Papam habet quidem supremā Pontificis diffinientiā iurisdictionē
sd contra p̄missile in re nō est vera papa poterit errare et per consequētē eis diffinitio non esset infallibilis
quod est heretici mīsticū obstat q̄ qui nō est vera papa aut legitimū concilium possint errare infide nec
sufficit dicere q̄ assistentia ss̄ in ordine ad diffiniendū verum nō solum est promissa vero pontifici
sd etiam illi quem moraliter constat esse verum licet aliter sit ex parte rei propter defectū aliquā
occultū quod non est verū quia assistentia ss̄ in ordine ad diffiniendū infallibiliter nō est promissa
nisi Petrus et successorib⁹ illi sd qui res ipsa nō est verus papa sd solum existimat nō est formaliter
successor Petri sd apertos et rem Dolorem veri pontificis ergo talis nō habet assistentiam sp̄s moni
ne ad diffiniendū et explicatio magis vim huius rationis nam qui nō est successor Petri Iure sd errore nō est
verus successor sd fidelis et fallo existimat sicut qui est heres errore et non Iure non est successor in Se
reditate ergo cū fides doceat assistentiam sp̄s 3. solum esse promissa Petrus et ei⁹ successorib⁹ intelligen
dum est de veris successoriis quales sunt qui ture et nō errore tales habentur. Nec est eadem ratio
de Pontifice et de falso Pochre prouenire reputato iusta predicta legē Barbari Philippi. cuius sententia
et

et diffinitiones ~~valide~~ sunt quae existimat papa habeat jurisdictionem in iudeis quia eam reu-
pit a Republica vel a luce ~~seculari~~ id statuente at potestas diffimendi quae habet Papa non est ei collata
ab Ecclesia ut contetur nonnulli heretici sed eam habet immediate a Christo domino et remissimam dicit Deo-
logorum sententia a catholicis omnibus amplectenda ergo quoniam est vera Papa sed existimat nulle modo
habet potestate diffimendi infallibiliter aliter manifesta esset implicatio in adiecto quod sic papa
habeat autoritatem infallibiliter diffimendi et supremam potestate supra universam Ecclesiam et si non sit verus
Papa non si verum Papam quid latine diffimas nihil aliud reperies esse quam habentem supremam autori-
tatem ad infallibiliter diffimendum et supremam potestate supra Ecclesiam dei ergo si sic papa quem
vocas existimari illam habet falso admittit non esse verum Papam.

2º probatur predicta sententia postquam concilium Tridentinum aliquid diffimuit de fide et Papa illud confirmar-
uit est certi secundum fidem hoc concilium fuisse legitime congregatum ergo eham postquam sic papa diffimi-
vit aliquid de fide est certi eadem fide illa esse legitime electa atque aedes verum Papam consequitur est euidentis
et anemine unde denegata quod eadem est prorsus ratio de hoc concilio et de hoc papa antecedens probatur
hoc euidenti discursu de fide est quod concilium rite congregatum obligat ad credendum et non rite congrega-
tum non obligat ad credendum sed concilium Tridentinum obligat ad credendum quod fuit rite congregatum conse-
quencia est euidentis sine controversia maior est certa secundum fidem minor constat etiam eadem
fide ab eo sequitur nullum concilium obligare ad credendum diffinitis ab illo quoniam est maior ratio
de aliis post de Tridentino.

3º probatur quod in propositione de fide potest inferri ex duplice premissa quae utrumque est de fide vel ratione
placet altera de fide et altera euidenti lumine naturali sed ista propositione papa diffimens non poterrare
est certa de fide. quod potest inferri ex duplice premissa modo dicto quod tamquam nulla ratione fieri posset
ut potest discurrendi nisi propositione ista sic papa diffimens est vera Papa esset de fide. nam in quo
cumque syllogismo inferatur conclusio illa papa diffimens non potest errare debet assumi ut minor
sic papa diffimens est vera Papa que cum non sit nisi lumine naturali necessario debet esse de fide
aliam conclusio non est de fide. Ecce qualiter probatur predicta veritas quando de papa diffim-
ente si autem loquamus de papa antequam diffimat similiter certi esse existimus in fide gesto verum papa
et hoc communiter loquuntur. huius facti doctrinae de papa post eius diffimationem non aut ante illam nobis
in voluntate hoc propositione certi est secundum fidem quod sic papa diffimenter verbi gratia Clemens VIII qui
modo propter universalis Ecclesiae dei etiam antequam aliquid de fide diffimat est vera Papa non minus quam
eiusdem rationib[us] fulciri potest post predicta.

Et Primo illam probabo ex doctrina Patrum et conciliorum ita ^{narrant} D. Augustinus Tom. 6. Ep. 5.
volam fundamenti cap. 4. et in Epistola ad Iustini Donati et Tom. 2. Epist. 125. et Irenaeus lib. 3. cap. 3.
in D. Basilio et Ambrosio aperte docentes et in clavis Augustini de fide esse in Ecclesia dei nupti de futura
successione verum Pontificum sicut nec veritate doctrinae sacra eham concilia idem testantur nam
G. Synodus nominationem recipit Agapitem confitendo illam verum Pontificem. concilium calcedonense Leonem
concilium Militanum Innocentium P. et tunc dicitur 20. aperte docentes si per se legitimum Pontificis habere
eum sanctum Innocentum et alij ex quibus oblige aperte constat tamen patres quam concilia eadem fide ac reveratione
amplecti sunt numero Pontificis ac Pontificem in common.

2º quia Ecclesia universalis recipit Beatissimum' Clemēt' 3º. tāq; rerū pontificum fidei tenēdū est esse
verū Papā qutet consequēcia eximti evidenti illatione Universalis Ecclesia recipit tāq; vctam.
Sane scriptorū f. est de fide q. Sec scriptura est vera agit in mīnī forma ita est evidens ista illatio
universalis Ecclesia recipit hunc ut verū Pontifice ergo est de fide quod est verū Pontifex. ~ ~ eti
dicas q. est dispar ratio q. Ecclesia recipit Sane esse vera scriptura tāq; certū certitudine infalli
bili quod aut sic sit Papa certitudine morali ^{mīnā sit} Sit ratio dubitandi, Sd contra obijcō in
signē locū ex Bullā Martini V. que refertur in concilio Constantiensi vbi dicitur petēdū esse ab
hereticis qui Ecclesie reconciliari potant cūfūnt quod credant Papā qui pro tempore fuerit ab
universalis Ecclesia recipitus esse verū successorem Petri et habere supremā potestatem in Ecclesia
ergo vere Ecclesia proponit tāq; certū certitudine fidei hunc esse verū Papam, alia nō poterit id credi
fidei diuina ab 158 qui reconciliantur Ecclesie

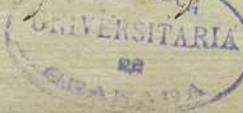
3º q. Ecclesia universalis et maxime coniuncta suo capite non poterrare sđ Universalis Ecclesia
cum suo capite tenet Beatissimum' Clementem 3º. esse verum Papam ergo fidei diuina id tenēdū est
vt dicendum Ecclesiam cum suo capite posse errare tenēdo pro vero Papa cū qui verēdū est Papa
Respondent aduersarij duplīcum esse errorem præcītū sicut et speculatiū, et hinc Ecclesiam nō
errare præcītē tenendo Sane verum esse Pontificem sicut aliter se res habent q. attentiō ōbūs circūs
tantis vere iudicat Sane esse legītīmū Papam, errare vero posse ^{auint} Speculatiū vt constat exemplū
Eneuchos quia Ecclesia multo tempore iudicauit eunuchos esse habiles ad rite contra hēndū matrī
mōmū inqus speculatiū errauit cum postea Sixtus V. diffimerit in habiles esse et preterita illo
matrimonia irrita. et omnino nulla fuisse. ~ ~ sđ contra q. de fide est q. Ecclesia universalis
in his que proponit ōbū fidelib; circa inanimatam regulam fidei q. est scripta non solum
præcītē sđ neq; speculatiū errare pot ergo nec etiam pōt errare in accipienda seu acceptanda
animata fidei Regula cuij m̄ est cūmus Pontifex uī enim Ecclesia ab sp̄s dñs dixit
dolebit vos omnem veritatem imp̄iū est dicere Ecclesiam posse speculatiū errare circa suum
capit iudicando et proponendo pro vero capite quod re vera non est tale negationē allata
de Eunuchis quidq; probat in contrarium huic doctrine q. aliud est Ecclesiam tolerasse et perm̄isse
matrimonia Eneuchos et aliud positiue iudicasse esse vera matrimonia primū verū est at secundū
falsum omnino quia nūqua Ecclesia se applicuerat ad examinationā Sane veritatem de insalubilitate
eunuchi ad matrimoniū et sic nullū positū iudicū circa illam hillerat neq; mirandum
quidem est quod Sec veritas tanto tempore lāuerit q. Ecclesia in sacra scriptura comparatur aurora
quasi aurora consurgens Cant. 3. vt ad instānū D. Gregorij f. moralū cap. 25. et iū quia aurora
ab oru quo semper crescit in claritate usq; ad perfectum diem unde in conciliis multo plures veri
butes que antea lāebant in lucem de nouo prodijisse quia Ecclesie cognitio et scientia in aliis augerat
et crescit.

Vñmo arguit pronosticentia q. fide catholica credim⁹ non solum Ecclesiam in cūmū sđ Sane nu
mero Ecclesiam Romāna que modo est sub 35 Clemēt. 3. esse veram et legītīmā Ecclesiam ergo eadem
fide credere debem⁹ 35. Clemētē esse verū Pontificem Romānum probatur consequēcia qua licet
non individuerit Sec Ecclesia ab hoc determinato capite cum es mortu⁹ eadē numero perseveret sub
singulis successoriib; pro tempore existentib; individuatur tñ ima vt est Ecclesia hyrarchica specificatur
etiam.

etiam sede vacante ex ordine ad venu caput ex consensu universalis Ecclesie necessario descendit istius esse verum
 caput patet consequentia quod ad constitutionem Ecclesie non minus pertinet caput quam membra immagis caput
 quod est principalior pars sed Ecclesia non potest constare membris que vere non sint membra. nec etiam potest
 constare capite quod vere non est caput. — Ex quibus ipsis patet sane nostra sententiam predictam
 duplii firmissimo fundamento inniti altero disumpio ex usu potestatis diffiniendi de fide quod gaudet
 Domini pontifices tantum legitimi successores Petri altero ex cor acupine missalis Ecclesie. —
 nec contra predictam aliquod probat exemplum de Sostia consecrata adducta a scilicet et ab aliis contrario fac-
 tis doctrinis quod sicut est de fide quod in ea Sostia consecrata est cor. x. sed id Sostia consecrata
 est non est de fide nec cuiuslibet membris ista quod non aliter constat de intentione conse-
 crationis ita de fide est quod eis papa legitime electus est vero papa quod autem sit legitime elec-
 tus constat certitudine morali aqua nulla est rationabilis dubitudo non autem constat de fide
 quod cuiuslibet quod potest interuenire alicuius secretorum effectus impediens electionem. sed re vera dispar
 ratio est de hac Sostia quae in sacra servatur et de hoc pontifice quod in secula sedet non de Sostia nullum
 exteriorem effectum habet qui sit signum existentiae corporis Christi sub illa cum esse papa prosequitur
 modo se habeat exteriore post consecrationem ac ante pontificem aut affirmans et Ecclesia dei regens
 ac gubernans habet effectum exteriorem per quem intencio fidelium ipsius esse Papam sed ipsius diffi-
 cultatem et ante illam universalis consensum Ecclesie illum acceptum quod est exteriore et cuiuslibet signum
 ipsius esse verum Papam. Unde ratio illa potest sine dubio contra illam retroqueri nam
 si Sostia consecrata fuisset a Christo domino collatum Socie priuilegiu ut applicata igitur non cibatur
 legitimus esset sic discursus nisi Sostia quae applicata igitur non cibatur est rite consecrata
 Socie non cibatur. quod est rite consecrata conclusio. sine dubio esset Theologica vel de fide sicut
 haec apud est visibilis probata ex tua de fide evidenti lumine natu igitur cum papa datus
 fuerit a Christo domino pascere Ecclesiam dei et non posse errare inquis diffimiliorum
 cum discursu confidere eis pontifice qui in sua diffimiliorum errare non potest est vero Papa sed
 papa Clemens Octavianus non potest errare in sua diffimiliorum quod est vero Papa consequenter est
 cuiuslibet et utrumque premissa de fide quod etiam conclusio. restat modo videre an sit de fide absolu-
 te vel opinabile

quod est noster dux quod predicta propositione Sic est verus Pontifex est de fide non absolute sed opinabile
 patet ex predictis in secundo fundamento quod illa est propositione de fide opinabile quae sub opiniione
 ne est an sit de fide vel non sed hoc est talis quod est de fide opinabile. maxima conseq[ue]ntia est iusta probatur
 minor quod bona pars immo maior et coram Theologo non esse de fide sed moraliter tanquam ista et
 quod amplius est doctores ipsi qui predictam nostram sententiam sustinunt. Cunctissime fatentur contra
 illam sententiam esse probabilem ergo nemini qui crassa ignorantia aut malitia careat la-
 terem potest de fide opinabile et ne in hoc remaneat aliqua ratio dubitandi predictorum doctorum
 testimonia referam.

In primis qualuerunt sunt Ieronimi Savii de secula benemeritum et qui post diuinum Hieronimum et Bonaventuram
 fortasse magis saeculi illius collegium ornauit Simagno scriptoribus tractatq[ue] in differentiis Pontificum duobus
 ritibus et in hunc opiniatur. Sic propositione Sic est papa non esse de fide sed moraliter notar[um]
 Primum est surrecremata qui Socie aperte docet lib. q. summa parte 2. cap. 20. ad q[ua]ndam questionem

6. aperte supponit malicie vel ~~in~~ perfidie In fidicem non baptizati et hereticum occultum de quo ipse habuit
est esse ipso facto depositum. Suberi posse ab eis quod ven Papa cu' in veritate papam non sit et s. cap. 9.
exempli posuerunt in Thoma de Aquana qui hunc erat pontifex ut affirmit qd Sac proprieatis Thoma de
Harcana est Papa sequitur ex una deinde et altera que rationaliter negari videlicet legitime
fuisse electus.

7. est dictum qui 22. q. 2. ar. 3. idem indicat esse sententiam de Sac proprieate Sic n. Papa est verus
pontifex et Sic n. Hostia est consecrata. et sic de concludit qd scilicet Sac hostia non est ~~secundum~~ ~~secundum~~ cui
conditione adoranda qd nihil subiectum de intendente consecratis ita sine conditione est veneranda
et subiectus provero pontifex qd indulcatur Romae sedet licet fidei non constat auctoritate Baptizatus etq.

3. est Iulianus Origen. qd lib. 3. contra Dionysium de autoritate sacre scripture Sac doctrinam supplicans
defendit Papam non posse errare in eius definitionibz et licet Sancte potestate non haberet qui n. ~~debet~~ esset
verus Papaus qd si res fidei vollet diffinire ad Dei prouidentiam perhineret vel non permittere illius diffinire
vel si ius diffiniat quod diffiniat verum.

4. est Bellarmine de authoritate Conciliorum lib. 2. cap. 2. ad postremam obiectione. ut defendit qd non
esse de fide Soc numero Concilium esse legitimum. et clarus lib. q. de Romano Pontifice cap. 12. ut refert
Historia Formae Pontificis quicunq; diu in Petri cathedra sedisset ab Stephano sexto in Episcopis
post Conclitio pronuntiatum est falsus Pontifex et ei causa irritata post mortem vero Stephani tres ordines
Pontifices suos dedites renegato alio Conclitio iudicauerunt formam verum fuisse Pontificem et Stephani
n. 6. sententia irritauit et postea Sergius 3. Stephanus 6. Romulus ff Formam iterum rerum
Pontificis non fuisse declarauit et inquit Bellarmine qd si Pontifex errauerit non in inquisiti
one de fide sed de facti contingencia in qua contingere potest ut pontifex erret illa f. questione. an Sic
n. pontifex est legitimus non fidei sed facti est.

5. dem tenet Hervius alphabeto qd. littera f. ut assignas m. 5. gradu propositiones quod non potest de fide
sufficiant fidem Soc ait sic potest de cunctis propositionibus sapientis Sacramentum quod est propositionibz enunciacione
assumptio aliquis quod non potest rationaliter negari sequitur Sacramentum in fide ut si quis
dicaret quod Beatus Gregorius non fuisse Papa qd supposito qd non possunt rationaliter negari His
ratio dicentes ipsu' fuisse electus et susceptus in Papam licet non sit de fide sequitur ista Sacramentum quod
rite electus in Papam non fuit Papa unde non est propositione ita ~~catholica~~ catholicis & sibi iungatur ali
quod impertinet ad fidem quando hoc Soc complexum remaneat ad fidem impertinens
6. Ide dicit Almainus de authoritate Ecclesie cap. 10. in fine et cap. 11. et 2. sent. dist. 25. q. 7. mica. ex
prose assertit de Concilio quod de Pontifice auctorat videlicet qd non est de fide Soc n. concilium esse legitimum
congregatum.

6. Sic accedit Driedo. 1. de libertate Christiana cap. 14. op. 1. ut valde probat qd auctoritatibus assertit defendit
qd Papa non sit hereticus et ipso est priuatus iurisdictione et Pontificatus et quod tenet ad
renuntiationem sicut si quis ludet aut pagans aut non baptizatus elegeretur in Papa.

7. Can. 6. de Caus cap. VI: ad. 10. ait Concilium Nicenum in fide non errasse aut calcedonense aut Episcopale
suum nec in sacris libris nec in Apostolorum traditionibz dicitur. at qd Sac concilia legitime fuerint congregata
est in iusta reuelatione non creditur sed ex humana fide et qd ait Romanum Episcopum esse Petri successo
rem ex Historia in et traditione gravissimorum rituum Saberi

8. Lucius Petri de Gnci. Ser. 5. ad ultimū. refert et sequitur canum fere eiusdem verbi
Arnaldus Alveranus de agnoscendis assertoribus catholicis q. 5. n. 26. et 27. idem dicit quod papa
son ratiō de hac propositione dñs Iohannes Maria est vero Pontifex.
9. fr. Petrus Bollus in Economia cano. clas. 3. in fine ait fieri et contingere posse quod tales qui
pro legiti mī Papis habentur et creditur humana fide cui falsos subesse potest veritatem
et legiti mī pape non sint quod non vere baptizati vel non vere instituti sunt.
10. Castro de lastra Sereticoz punitione lib. 2. cap. 24. idem exp̄re dicit et si contingenter
et i. de hinc non baptizati vel feminā eligi in Episcopum aut Papam de Ecclesie suis succurreret ut
dicit cap. 9. toleratur cōfusio. ut de latib⁹ nichil inquit. d. Th. in q. sent. diff. 24. art. 2. ad 3^m am
q. cuius probant deinde permittet ita latere quod periculum Ecclesie inmoderatissimum regnet.
11. António a Cordova lib. 2. questionarij q. 27. b. 2. ex mente multorum calificat sane
propositionē Beatus Gr̄at⁹ fuit papa. sed quod sequela ex supremo fidei Sacra premiū de
fide quod fuerit canonice electus est vero Papa et ex hoc sicut Gregorius fuit canonice
electus. propter aqua dicit quod rationabiliter negari non potest. et inde idem indicat esse sen
tientia de hac propositione. Sic est vero Pontifex quod de hinc Soc. Sorita est cōsecrata.
12. Vega in Gnci. Tridē. lib. 9. in cap. 9. capite. 39. ait Sur propositiones Soc
concluit est legitimē congregatiū et hic papa est x̄ite et canonice electus non
esse ruelatas sed euidentes cogitas et Euquites de euidentia morali ut patet
13. Palatios. 3. sententiāz diff. 29. dīp. 2 ad. 6. Arq. ait quāris nō sit de fide hinc
esse Papam at de fide est quādū ab Ecclesia toleratur ut Papa gesta illig la
bere papalem rigorem.
14. eadē sententiā Janet D. Sam. in 2. oīal. Rom q. dī assumat obvītāna lib. 2. ar. 6. cap. 11.
et thieromini de Caura controvēria 3. Eccl. fol. 120 d. 9.
15. idem late probat Enrriguez. de Pontifice lib. 1. cap. 19. b. 3.
16. Idem dicit fr. fr. I. Quando. 3. sent. Diff. 27. prop. 22. in fine ratiō adduit ex
plum Stephanī Pape sicut Car. Bellarmīnij.
17. nos sequitur Sanctos de Eucaristia repetitione. 9. cap. q. et maxime Caietaniū qui refert
Magister Mendoza inquis questionib⁹ quodlibetū q. 4. scilicet ad insolucionē
ad 3^m. Arq. probat quod conclusio deducta ex via de fide et altera euidentiā per
habet ad fidē et in manu scriptis. 22. q. 1. art. 10. Sane sc̄lētrā expressus de
fendit.
18. Banez 22. q. 2. ar. 20. Dubio 2. ad 2^m. idem exp̄re tenet.
19. nos sequit. Magister Aragon 22. q. 2. art. 3. in solutione ad f. Arq. d. Th. hinc licet
infra. art. 10. in tractatu de Conciliis Dubio principali. ad 3^m. principale postea probauerat
Soc. Conciliū esse legitimū sīm fidē suīt eadē ratione probari potest Gregorii decimi tertii esse
vero Pontifice et baptizati. quib⁹ illis clare insinuat ut ap̄ sententiam esse probacionem -

votmisi.

23. idem tenet Simmacas in Enquiry de Sacrae Scripturae cap. 25. 26. q. 2. 3. 4. et lib. de iustitia hominis catholico cap. 12. n. 10. ac in iuris ecclesiastici que' res est separata. Id tenet Thomas Sta. platonica et tom. Controversia quae' controv. 3. q. 2. ad. 2. art. 2. c. 2. q. 2. De Carmine. Sacrae scripturae sententiae contra ecclesiasticas et papalicias ex parte papaliciae refuta' se aperte.

27. Et dom. sententia defendit multo doctore in Theologis q. canonicis qui circa illi' trinitate' q. an. 1580. in iudicium in heresim sit ipso facto depositus annis, tenent parte' affirmativa ex consequenti emittentes offerere non esse de fide hunc esse Papam cu. n. inuidit in Sacrum secreta ipso facto deinceps esse Papa et in universalis Ecclesia ita auctoritate ut rerum papa' ac antea in heresim labetur. q. universalis illa Ecclesia acceptatio non probat id esse de fide ex Theologis inter alios docentur Turre Cremata lib. 2. cap. 102 et lib. q. p. 2. c. B. Anachima de potestate Eccl. q. 5. ar. 2. Si Cister. v. Papa A. 7. Driedo delibertate Anna cap. 14. ex canonista Simmaca vbi' cap. 29 et fere ois ut constat ex his qui adiutant Iacobus lib. 3. de concord. art. 2. et lib. 9. art. 2.

Ex his quatuor prelatis fundamento manifeste quatuor sequuntur conclusiones.

Primum prelatis fundamento manifeste sequitur sententia q. 2. art. 2. q. 2. art. 2. q. 2. art. 2. q. 2. art. 2.

Secundum prelatis fundamento manifeste sequitur sententia q. 2. art. 2. q. 2. art. 2. q. 2. art. 2. q. 2. art. 2.

v. Prima est quatuor sequentes propositiones sunt fide catholicam tenendam non omni natiuitate sed absolute unde illae contradicitur sunt heresice. Prima est Christus dominus Instans d. Petrus Ecclesie caput rerum sui Vicarium. 2a. Petrus habet successorem q. Papa est talis Ecclesie. 3a. in Ecclesia residet potestas eligendi hunc Papam et legitime electus vergest Petri successor et 2. dñi' Vicarii. q. Romani Pontifex fuit semper et est modo verg Petri successor. ~

v. 2a. Conclu' que etiam ex dictis sequitur. Sec propositio Clemens. 8. est legitime electus Romani Pontifex et ideo verg est Petri successor verg op. 2. dñi' Vicarii ita certa est et indulcibiliter ampliatur non fas est illa' indulcitur reuocare et taliter ei' contradicitur est formaliter iuris iurando sapientia Ecclesie erronea et scandalosa. ~

v. 3a. Conclu' obiectarunt Sec propositio non solum est vera' et indulcibile sed etiam fide catholicam tenendum q. Sic Pontifex videlicet Clemens. 8. est verg Papa. est vera et secundum probabilitatem sententia ampliatur.

v. q. conclu' manifeste est probata predicta sententia que assertit de fide esse hunc esse Papam. est de fide opinio negative non autem absolute et ideo neque contradicitur gratia aliqua ceterum iurari. q. si aliquis querat est ne de fide quod Clemens. 8. sit verg Papa respondere poterit sententia affirmativa de fide est. et si adiuc querat est fide catholicam tenendum q. est de fide. necessario respondere negativo q. isti gravissimos doctores quoq. Ecclesia lati habet contraria' sententiam ampliatur. immo et ipsi q. opinatur esse de fide expresse postulatur contraria' sententia' esse probabile. Ut Gregorius de Valencia in Analyse capitulo lib. 7 capis insolvente ad q. et 22. disp. 1. q. 2. pun. 7.

Per hoc patet solutio adractiones dubitandi positas in capite q. que solum convincent intellectu' Cognendo de illa propositione Sic pontifex non est verg Papa. non autem de modali illa non est de fide q. Sic est verg Papa et quoniam veriusit quod secundum nostram probata' sententia' que assertit id est de fide contra dictioria illig liberet esse Sacrae Scripturae tam' cu' nostra sententia non est de fide sed sub opinione doctorum consequenter etiam debet esse sub opinione contradictoria illig quod q. de universaliter contingit in controversis quibus queritur an hoc vel illud sit de fide qui q. da' negantibus que sunt in numero propter quod propter quod nullus docteur q. defendit hanc esse de fide. S. est verg Papa. Quidam sententiam gravat quia censura ausus est nostare quod si fecisset magna quide' irregaret iniuria' sedi Apostolice ad quin est spectat predictas litteras dirimere dubia fidei diffimile et diffimilis censura ad libere. ut ai' catholicis oibz elegator fatus. B. civili. relati a d. 7. 16. in q. dist. 24. q. 3. ar. 2. art. 2. sancti Pater. ut melius maneat in cuncto iuris apostolico Romano Pontifici aqua nostra est querere quid credere

credere et quod restringere libetamq; ipsu[m] venerates ipsu[m] rogantes precib[us] qm[us] ipsi[us] est prestre
Sendere corrigere statuere disponere soluere et ligare loco illis qui ipsu[m] edificant. Sacto[n]s fons
et sancto[n]s de... 1. Propositione.

2a. Propositione.

General[em] concilium errare nō pot[est] immo nec maiori eis pars ante confirmationem Pape.

Circa propositionem hanc est valde notandum longe aliud esse afferere q[uod] generalis concilij diffinitio
est credenda vel acceptanda ut in fallibilis ante confirmationem Pape et q[uod] generalis concilij diffi-
nitio est in fallibilis ante confirmationem. prima enim propositione est falsa et ut aliquibus placet graui
aliqua censura digna propter autoritatem multorum conciliorum que referuntur Tunc remata lib. 3. secunda.
cap. 34. et Castro de punitio[n]e Sacro[n]tico[n] lib. 1. cap. 6. cui suffragatus. cap. Regula. Dist. 17. et
quodissima laicis veritatis ratio est. q[uod] concilium legitimu[m] nō pot[est] errare in fide cu[m] universalem Ecclesie
sia representet sed absente Pape nūquā constabit esse legitimu[m] donec confirmetur q[uod] hunc concilium
legitime procedit quando legati nūc proposuerunt nisi quod fuerit sibi a summo Pontifice concessu[m]
et q[uod] servat ordinem ab ipso prefatum aliter concilium non celebratur auctoritate Pape et quod
omnium fidelium concilio posset quicunq[ue] dubio fidei fuerit ne auctoritate Pape celebratu[m] nec ne requiriatur
q[uod] ei accedat confirmatio ut indulabilitate constet concilium recte processisse ac ei[us] decretos
sint habenda de fide. 2. vero propositione de qua impresentia agitur est omnino vera et falsa
abest q[uod] graui aliquo mercatur censuram. q[uod] fortassis ei[us] contraria non aliqua careret temeritate
quia alias si legitimu[m] generalis concilij diffinitio non esset in fallibilis inde sed hoc haberet a confi-
rmatione sequeretur quod legitimu[m] concilium general[em] concilium quod universalem Ecclesiam repre-
sentat posset errare in fideli diffinitionib[us] quod est impiu[m]. 2. sequitur nō habere in fallibili-
tate ex sp[iritu] absentia nec concilij patres veros esse fideli diffinidores sed tamen Pape consultores quod
est plus q[uod] falsu[m] et contra honeste[n] Patru[m] et doctroy. et arrogante ac magna cu[m] temeritate verba illa
usurparunt Patres general[em] concilium in sp[iritu] legitime congregati. 3. ista est sp[iritu]is et n[on] literis. et talis
sequitur nullu[m] esse discrimen inter concilium generale et provincial[em] quod est absurdu[m] et patet
sequela quia nulla alibi factio[n]s doctri[n]e innumerit ratione differentia nisi quod prouincia
le concilium errare pot[est] prout representat universalem Ecclesiam et id est in fallibilitate pendet
a confirmatione generale aut negavit errare, immo sequitur nullu[m] esse discrimen inter diffinitione[n] he-
rensis concilij et cuiusdam specialis doctri[n]e quia si sic est stabiliteretur a Pape de fide. accepta datur posset
ut talis a fidelib[us]. 4. tunc plurimi interst[ant] inter sus propositiones. concilij decreta sunt auctorita[n]tia ut in fallibili-
tate ante confirmationem dequa impresentia nūquā agitur et hanc concilij universales decreta sint in fallibili-
tate ante confirmationem dequa est sermo. nec sententia Tunc remata auctoritatis lib. 3. cap. 6. et 8.
et 58. Generale concilium posse errare ante confirmationem est admittenda q[uod] contra honeste[n] doctroy sed expli-
canda de legitimo generali concilio in quo legitime auctoritate facultate Papae quod patet ex verbis
ipsorum est lib. cap. 6 q[uod] uero affirmat quid nō in fallibili euenerit patres aliter sentire q[uod] Pape in mate-
ria fidei tebitur hic Pape mutare sententia et patru[m] se qui iudicatu[m] ergo in fallibilitate concilij nō
prouenit a confirmatione. bene hi ab illa oratione indulabilitatis ratio credidi q[uod] tale concilium legitime
processit. et id est arguitur non in auctoritate fidelium sicut in anteriori fideles ei[us] decreta et in fallibilitate
acceptare de nec supremo Ecclesie presul et inde illa confirmet precipiat et fidelib[us] credidit
propinquat. cuius auctoritate pedibus quedam sunt libenter subiungit.

